

[Niels Frederiksen.]

efter min Mening er at gaa overordentlig haardt paa og bryde med en Række Forudsætninger for Lovens Vedtagelse i 1919. Der er saaledes truffet en Række Dispositioner fra Administrationens Side vedrørende denne Lovs Udførelse i Livet ud fra den Forudsætning, at det var muligt at erhverve Jord til Udstykning for alle de Midler, der gik ind i Jordfonden, dels ved, at Arealer ikke blev modtaget fra Lensbesidderne af Hensyn til disse, hvorved Erstatningen for Jorden blev sparet af Jordfonden, dels ved, at en Opgæld blev givet for at fritage Jordbesiddere for at aflevere Areal. Det maa dog i hvert Fald være en Forudsætning, forekommer det mig, at de Jordarealer, man efter Lensloven fik til Raadighed, men som for betydelige Arealers Vedkommende blev erstattet med Penge, kan anvendes af Administrationen til at opkøbe og udstykke Jord efter Loven af 4. Oktobers Regler, indtil disse Midler er opbrugte. Det kan dog vel ikke være Oppositionens Hensigt, at man ikke alene vil forbyde, at Renten af Jordfondens Indtægter i Fremtiden kan anvendes til fortsat Udstykning efter disse Principper, men at tillige de Dispositioner, der paa det af mig anførte Omraade er truffet, skal standse, og at ogsaa Opkøb for disse Midler hører op, fordi man sætter sig imod, at der fortsat købes et eneste Jordstykke, medmindre de uigennemtænkte og uigennemførlige Ligeledsprincipper, som man nu fremfører, gennemføres.

Angaaende denne Ligestilling af Ansøgerne vil jeg endnu en Gang overfor det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal protestere. Dette er ingen Ligestilling, men det er en Favorisering af dem, der ønsker at give Panteobligationer for Jordværdiens Beløb. Det er en Animering til Spekulation i Konjunktursvingninger, det er en Forflygtigelse og en Forfuskning af hele det Retsprincip, der ligger i denne Reformlovgivning af 4. Oktober 1919, der siger til Borgerne i Danmark: Du faar Skøde paa dit Jordstykke, naar du forpligter dig til overfor hele det danske Folk at forrente den Jordværdi, dit Jordstykke har til enhver Tid, med gængs Rente. Jeg vil blot anføre i denne Forbindelse, at ingen større Animering af Borgerne til Spekulation kan

fremføres end den, at man foreslaar, at han kan bestemme, paa hvilket Tidspunkt han vil forandre sin Prioritet for derved at skabe den mest gunstige Stilling for sig overfor Eftermanden med Hensyn til at faa den størst mulige Pris for Ejendommen. Jeg vil gerne have Lov til at sige til det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, at hvis han tror, at man i de Landbrugskredse, som med den mestaarvaagne Interesse følger disse Forhandlinger og denne Lovgivning herinde paa Rigsdagen, er vildt begejstrede for den Ligestillethed, som Venstres Ændringsforslag udtrykte, saa tror jeg, han fejlvurderer ganske den politiske Stilling. Skal vi ud og føre en Kamp om en Fortsættelse af 4. Oktober-Lovens Udstykning modsat den Form for Udstykning, som han og hans Parti kæmper for, saa er jeg mellem dem, der roligt tager denne Kamp, og saa er jeg sikker paa, at alle de unge Landmænd, som venter paa at faa Plads og Virksomhed derude, og alle de, der er kommet ind under denne Lovgivnings Form og Virkninger, vil erklære, at det er ikke det gamle Fæste, men en moderne Reformlovgivning, som i sig har opsuget og i Praksis udført de Retsideer og de Retstanker, som det var klogt af den danske Bondebefolkning ikke at afvise med Kortsynethed, som hidtil er sket, men optage dem til Overvejelse og Undersøgelse, om ikke den danske Bondestand i det lange Løb var bedre tjent med at forrente til det offentlige Jordens Værdi end at blive Kapitalmagtens lydige Tjener og ydmyge Arbejder. Jeg tager med Ro paa den Kamp og ser med Fortrøstning hen til den Stilling, som i Landbrugskredse hersker angaaende dette Spørgsmaal.

Begge Oppositionspartiets Ordførere sluttede deres Taler med at udtrykke, at de saa med Glæde hen til den kommende Valgdag. Ja, jeg har jo været Tilhører til politiske Debatter her i dette høje Ting igennem mange, mange Aar, og jeg har stadig hørt Ordførernes Mod udtrykt paa den Maade, som ogsaa er sket ved denne Lejlighed. Jeg for mit Vedkommende vil gerne have Lov til at sige, at der er efter min Opfattelse ikke for Oppositionspartierne stor Grund til at prale af det, der er sket i den Vinter, der er gaaet. Oppositionspartierne har ført en Politik, der efter min Mening ikke skaber dem en gunstigere Stilling ude